

U s n e s e n í

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. října 2010 v trestní věci obžalovaného L. R., nar. xxx, **odvolání státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 10 a obžalovaného** proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31.03.2010 sp. zn. 3T 137/2006 a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu, se napadený rozsudek **z r u š u j e** pouze ve zprošťujícím výroku a ve výroku, jímž byla poškozená Mgr. N. B., nar. xxx odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení občanskoprávní.

Podle § 259 odst. 1 tr. řádu, se trestní věc v rozsahu zrušení **v r a c í** soudu I. stupně k novému rozhodnutí.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Podle § 256 tr. řádu, se odvolání obžalovaného **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. 3T 137/2006 ze dne 31.03.2010 byl obžalovaný L. R. uznán vinným pod bodem 2 a 5 tr. činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona ve znění účinném do 31.12.2009, v bodech 1,3 a 4 trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zákona ve znění účinném do 31.12.2009 a v bodě 4 tr. činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1,2 tr. zákona ve znění účinném do 31.12.2009 a byl odsouzen podle § 250 odst. 3 tr. zákona ve znění účinném do 31.12.2009 za použití § 35 odst. 1 tr. zákona ve znění účinném do 31.12.2009 k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 46 měsíců. Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu mu byla stanovena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozeným K. D., nar. xxx (bližší specifikace viz rozsudek) částku 32348,- Kč, společnosti Xxx, s.r.o. (bližší specifikace viz rozsudek) částku 557815,50 Kč a Ing. A. B., nar. xxx (bližší specifikace viz rozsudek)

částku 100000,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená K. D. odkázána se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Rozsudek poté obsahoval ještě zprošťující výrok, kdy byl L. R. podle § 226 písm. e) tr. řádu zproštěn obžaloby státní zástupkyně OSZ pro Prahu 10 sp. zn. 1Zt 166/2005 pro skutek, kterého se měl dopustit tím, že v blíže nezjištěné době na přelomu září a října 2002 v Xxx, v malém rodinném penzionu, v blízkosti sídliště Xxx, odcizil poškozené Mgr. N. B., nar. xxx, se kterou zde společně bydlel, mobilní telefon zn. Nokia 850, stříbrné barvy a způsobil jí tak škodu nejméně 15000,- Kč (viz bod 15 obžaloby), obžalobou společně s dalšími útoky kvalifikovaný jako pokračující tr. čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zákona, neboť trestnost činu zanikla. Podle § 229 odst. 3 tr. řádu byla poškozená Mgr. N. B., nar. xxx, bytem Xxx, Xxx, odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění soudu I. stupně obžalovaný

1.

v době od února 2005 do 21.3.2005 v bytě v Xxx, Xxx, odcizil poškozené K. D., nar. xxx hotovost v zahraničních měnách, a to 700,-EUR v hodnotě 29.760,-Kč, 60,-GBP v hodnotě 2.588,-Kč a 10.000,- turkmenské měny Manaty bez hodnoty, čímž jí způsobil škodu ve výši 32.348,-Kč,

2.

dne 1.10.2004 na základě smlouvy o půjčce převzal od poškozené Ing. A. B., nar. xxx finanční částku ve výši 100.000,-Kč pro své podnikání pod nepravdivým příslibem jejich vrácení do 1.11.2004, což ani později neučinil, a od počátku ani v úmyslu neměl, čímž poškozené Ing. A. B., s jejíž dcerou se v té době přátelil, způsobil škodu ve výši 100.000,-Kč,

3.

dne 21.11.2004 v době od 20:05 hodin do 20:20 hodin v Xxx, Xxx, z kanceláře objektu benzínové čerpací stanice Xxx s.r.o., kterou provozovala Ing. A. B. společně se svojí dcerou P. B., za použití odcizených klíčů vnikl do trezoru a do uzamčené skříňky, odkud odcizil finanční hotovost v celkové výši 550.000,-Kč a 245,-EUR v hodnotě 7.815,50 Kč, a poškozené společnosti Xxx s. r. o., se sídlem Xxx, Xxx, IČ: xxx, tak způsobil škodu ve výši 557.815,50 Kč,

4.

v přesně nezjištěné době v únoru až květnu 2005 po sblížení se svou tehdejší přítelkyní poškozenou A. Š., nar. xxx, jí nejprve odcizil klíče od jejího bytu v Xxx, Xxx a následně využil situace, kdy poškozená odjela za rodiči na Moravu a neoprávněně začal chodit do tohoto bytu, kde se připojoval na internet přes její účet, čímž způsobil poškozené škodu ve výši 2.500,-Kč, a dále jí z bytu odcizil finanční hotovost ve výši 2.000,-Kč, zlatý prsten v hodnotě 600,-Kč, zlatý náramek typ Lambada v hodnotě 525,-Kč a zlatý náramek typu Figaro v hodnotě 4.800,-Kč a tímto svým jednáním poškozené způsobil celkovou škodu ve výši 10.425,-Kč,

5.

v přesně nezjištěné době dne 25.3.2004, poté, co začal spolupracovat se společností Xxx xxx, s.r.o. a kdy se seznámil se společníky této společnosti, poškozenými V. D., nar. xxx a M. V., nar. xxx, pod nepravdivou záminkou, že uvedenými prostředky zaplatí cenu za přenechání obchodních prostor v Obchodním centru Xxx pro společnost Xxx xxx s.r.o., vylákal v restauraci v Praze 2 od poškozených celkovou částku 800.000,-Kč, přičemž po převzetí této

částky se stal nekontaktní, pronájem, jak měl od počátku v úmyslu, nezařídil a peníze do dnešního dne nevrátil, čímž poškozeným způsobil celkovou škodu ve výši 800.000,-Kč,

a takto způsobil podvodným vylákáním peněz poškozeným celkovou škodu ve výši 900.000,-Kč a krádežemi celkovou škodu ve výši 600.588,50 Kč,

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce OSZ pro Prahu 10 a rovněž obžalovaný L. R..

Pokud jde o odvolání státního zástupce OSZ pro Prahu 10, toto bylo podáno v neprospěch obžalovaného a směřuje toliko do výroku, kterým byl obžalovaný podle § 226 písm. e) tr. řádu zproštěn obžaloby, tj. do výroku o vině a tím i proti výroku o trestu. Tento bod byl původně označen v obžalobě číslem 15, kdy státní zástupce ve svých odvolacích námitkách uvedl, že nesouhlasí s názorem soudu I. stupně v rozsudku uvedeném, zejména pokud se týká závěru soudu I. stupně ohledně posouzení skutečností zakládajících přerušení promlčecí doby a následně s rozhodnutím o zproštění obžalovaného obžaloby ohledně skutku uvedeného původně pod bodem 15 obžaloby a považuje tento za nesprávný. Dle ust. § 34 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, se nepožaduje, aby o tr. činu, který zakládá přerušení běhu promlčecí doby podle § 34 odst. 5 tr. zákoníku existovalo již pravomocné soudní rozhodnutí. Skutečnost, zda obžalovaný v promlčecí době spáchal nový tr. čin, na který stanoví trestní zákon trest stejný nebo přísnější, je takovou skutečností, kterou si je dle ustálené praxe soud povinen vyřešit jako otázku předběžnou ve smyslu ust. § 9 odst. 1 tr. řádu. Z tohoto důvodu má odvolatel zato, že Obvodní soud měl posoudit jako otázku předběžnou zejména tu skutečnost, že obžalovaný se v průběhu promlčecí doby dopustil minimálně skutků uvedených pod bodem 1-5 napadeného rozsudku kvalifikovaných jako tr. činy podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona, účinného do 31.12.2009, krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zákona účinného do 31.12.2009 a porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2 tr. zákona účinného do 31.12.2009. Státní zástupce pak poukazuje na to, že se jedná o trestné činy, za které stanoví trestní zákon trest přísnější než za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zákona (účinného do 31.12.2009) a ohledně kterého byl obžalovaný napadeným rozsudkem zproštěn a podmínka přerušení promlčecí doby podle § 34 odst. 4 písm. b) tak splněna byla. Skutečnost, že uvedené trestné činy jsou skutečně trestnými činy a Obvodní soud je tak i řádně posoudil, přitom vyplývá i ze samotné skutečnosti, že napadeným rozsudkem byl v tomto rozsahu obžalovaný uznán zcela správně vinným. Závěr soudu o promlčení tr. činu krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zákona jak je uveden pod bodem 15 v podané obžalobě proto dle názoru státního zástupce nemůže obstát, neboť běh promlčecí doby byl přerušen především spácháním dalších tr.činů a následně též ve smyslu ust. § 34 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku dalšími procesními rozhodnutími učiněnými v této tr. věci.

Za této situace má tedy státní zástupce zato, že měl být obžalovaný uznán vinným i tímto tr. činem a měl mu být přiměřeně zvýšen uložený trest. S ohledem na tyto skutečnosti navrhl státní zástupce, aby Městský soud v Praze jako soud odvolací napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu zrušil výrok o zproštění obžalovaného obžaloby a dále, aby postupem podle § 258 odst. 2 zrušil zároveň i výrok o trestu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu v návaznosti na ust. § 259 odst. 5 písm. a) tr. řádu vrátil věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Pokud jde o odvolání obžalovaného, směřuje toto jak proti výroku o vině tak i proti výroku o trestu. Obžalovaný především poukazuje na to, že základní nedostatek spočívá v tom, že jednotlivé útoky bylo třeba posuzovat odděleně, neboť se nejedná o pokračující tr. činy. K bodu 2 napadeného rozsudku uvedl, že se jednalo o půjčku, která nebyla splatná, tedy nedospělý nárok, který byl naprosto zbytečně kriminalizován.

K bodu 3 uvedl, že soud vycházel toliko z tvrzení poškozené a její dcery a nevyslechl ostatní zaměstnance, nevzal v úvahu ani kritickou finanční situaci dcery poškozené a pominul tak zásadu in dubio pro reo.

K bodu 4 napadeného rozsudku pak uvedl, že se nemůže jednat o pokračující tr. čin a především napadal závěry soudu I. stupně, pokud jde o bod 5 napadeného rozsudku, tedy, situaci, která nastala při jednání obžalovaného s firmou Xxx xxx a poškozenými V. D. a M. V., dospěl pak k závěru, že soud I. stupně byl ovlivněn předcházejícím rozsudkem v dané věci a dostatečně důkazy nehodnotil. V doplnění odvolání, které bylo následně doručeno odvolacímu soudu se odvolatel soustředil zejména na bod 5 napadeného rozsudku, kdy trvá dál na tom, že peníze nikdy od poškozených nepřevzal, že měl být vyslechnut poslední společník firmy M. k dané věci, což se nestalo, rozebírá výpovědi V. D. a M. V. z přípravného řízení, kdy má zato, že oba dva tito společníci nebyli sto jakkoli prokázat, že peníze v obálce obžalovanému předali, ani to, zda se skutečně peníze v obálce nacházely a soud neměl k dispozici účetnictví společnosti Xxx xxx, které potvrdí situaci v dané společnosti, kdy se nepochybně on sám na činnosti celé společnosti podílel. Opětovně pak poukázal na to, že nebyl prokázán jeho úmysl vylákat od poškozené Ing. A. B. částku 100000,- Kč (bod 2) a opětovně poukazuje na to, že u bodu 3 napadeného rozsudku je odsuzován toliko na základě jednoho otisku prstu, který se našel na kalendáři.

Obžalovaný tedy navrhl, aby odvolací soud jeho odvolání vyhověl, napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí po doplnění dokazování tímto soudem.

Městský soud v Praze jako soud odvolací z podnětu podaných odvolání státním zástupcem a obžalovaným podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost oddělitelných napadených výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. V rámci přezkoumání postupu soudu I. stupně dospěl odvolací soud k závěru, že řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku není zatíženo žádnými podstatnými vadami, v jejichž důsledku by bylo nezbytné napadený rozsudek zrušit a Obvodní soud respektoval všechna procesní ustanovení zabezpečující jak potřebné objasnění věci tak i právo obžalovaného na obhajobu a v hlavním líčení provedl dokazování v dostatečném rozsahu a nelze mu vytknout ani pochybení v postupu při hodnocení důkazů ve smyslu ust. § 2 odst. 6 tr. řádu a skutkové závěry Obvodního soudu, že se obžalovaný dopustil stíhaných skutků tak jak jsou uvedeny pod bodem 1-5 napadeného rozsudku jsou naprosto správné a správné je i rozhodnutí o uložení trestu, kdy důkazy byly řádně hodnoceny a při ukládání trestu vycházel soud z ust. § 31 odst. 1 tr. zákona a § 23 odst. 1 tr. zákona a pochybení soudu I. stupně odvolací soud spatřuje toliko ve zprošťujícím výroku, kdy soud I. stupně dospěl k nesprávným právním závěrům stran promlčení jednání obžalovaného původně uvedeného pod bodem 15 obžaloby, tedy skutku, kterého se jmenovaný dopustil vůči poškozené Mgr. N. B..

Za této situace tedy dospěl odvolací soud k závěru o nezbytnosti postupu podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu a napadený rozsudek zrušil pouze ve výroku zprošťujícím a ve výroku, jímž byla poškozená Mgr. N. B., nar. xxx s nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních a podle § 259 odst. 1 tr. řádu pak v rozsahu zrušení věc vrátil soudu I. stupně k novému rozhodnutí, když jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn. Následně podle § 256 tr. řádu zamítl odvolání obžalovaného. Je tedy třeba konstatovat, že odvolání obžalovaného shledal soud stížnostní nedůvodným, odvolání státního zástupce pak částečně důvodným, což ho vedlo k postupu shora uvedenému.

Je ještě třeba konstatovat, že původně byla podána obžaloba dne 19.05.2008 na obžalovaného L. R.. Původně bylo proti němu vedeno řízení jako uprchlému, a to ode dne 4.3.2008. Poprvé Obvodní soud pro Prahu 10 rozhodl rozsudkem dne 19.05.2008, který byl změněn rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn.7To 323/2008, ze dne 5.9.2008 (čl. 547 a násl. trestního spisu) tak, že část rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 byla zrušena a věc vrácena dle § 260 tr. řádu státnímu zástupci s tím, že Městský soud v Praze rozhodoval sám dle § 259 odst. 3 tr. řádu a odsoudil obžalovaného L. R. pro tr. činy podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona, § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zákona a § 238 odst. 1,2 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením do věznice s ostrahou, kdy rovněž rozhodl o náhradě škody a zamítl odvolání Ing. B. ve smyslu ust. § 253 odst. 1 tr. řádu.

Dne 24.08.2009 podal odsouzený, do té doby uprchlý L. R. návrh na postup dle § 306a odst. 2 tr. řádu a dne 16.09.2009 Obvodní soud pro Prahu 10 usnesením zrušil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 19.05.2008 sp. zn. 3T 137/2006 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 7To 323/2008 ze dne 5.9.2008.

Dne 19.10.2010 pak proběhlo nové hlavní líčení, kde státní zástupce znovu přednesl obžalobu, modifikovanou ve smyslu rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5.9.2008 sp. zn. 7To 323/2008 a následně soud I. stupně provedl nové hlavní líčení, doplnil dokazování v potřebném rozsahu (např. i dožádáním o výslech svědkyně B.) a následně rozhodl dne 31.3.2010 napadeným rozsudkem sp. zn. 3T 137/2006 proti kterému, jak shora uvedeno, podal odvolání státní zástupce do zprošťující části i obžalovaný do části odsuzující do výroku o vině a trestu, jak shora uvedeno.

Pokud tedy jde o odvolání státního zástupce, jak bylo shora konstatováno, bylo toto shledáno důvodným, neboť závěry soudu I. stupně o promlčení jednání obžalovaného popsaneho pod bodem 15 shledal naprosto nesprávnými, kdy nedospěl k závěru, že by se jednalo o samostatný skutek, který je nezbytné nově kvalifikovat jako přečin trestného činu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a ztotožnil se s odvolacími námitkami uváděnými v odvolání státního zástupce, kdy nedošlo k promlčení skutku spočívajícího v tom, že obžalovaný v blíže nezjištěné době na přelomu září a října 2002 v Xxx, v malém rodinném penziónu v blízkosti sídliště Xxx odcizil poškozené Mgr. N. B., nar. xxx, se kterou zde společně bydlel, mobilní telefon zn. Nokia 8850 stříbrné barvy a způsobil jí tak škodu nejméně 15000.- Kč, který byl původně obžalobou společně s dalšími útoky kvalifikován jako tr. čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zákona, neboť trestnost činu zanikla. V tomto rozsahu pak byla trestní věc vrácena soudu I. stupně, který s odkazem na rozhodnutí soudu odvolacího se bude nezbytně muset s tímto jednáním obžalovaného

vypořádat i s přihlédnutím k trestu, který byl jmenovanému za skutky uvedené pod bodem 1-5 uložen.

Pokud pak jde o jednotlivé odvolací námitky obžalovaného, byly tyto shledány lichými. Je třeba poukázat na to, že soud I. stupně byl nepochybně vázán právními názory soudu odvolacího, které byly prezentovány zejména v rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 7To 323/2008 ze dne 5.9.2008, který byl následně v důsledku postupu podle § 306a tr. řádu zrušen.

Je třeba uvést, že pokud jde o důkazy provedené nově soudem I. stupně, nic se na důkazní situaci nezměnilo a lze tedy konstatovat, že skutková zjištění učiněná k bodu 1 napadeného rozsudku (původně bod 4 obžaloby), k bodu 2 napadeného rozsudku (původně bod 6 obžaloby), k bodu 3 napadeného rozsudku (původně bod 7 obžaloby), k bodu 4 napadeného rozsudku (původně bod 9 obžaloby) a k bodu 5 napadeného rozsudku (původně bod 12 obžaloby), jsou naprosto správná a úplná a vycházejí z řádně provedeného dokazování, jak shora uvedeno. Správně pak bylo rozhodnuto i o nárocích na náhradu škody, jak bude ještě specifikováno.

Pokud jde o odvolací námitky obžalovaného k bodu 1 napadeného rozsudku, nebyly tyto blíže rozvedeny, avšak odvolací soud toliko dodává, že i způsob zbavení se peněženky poškozené D. a její výpověď nebylo možno označit za emotivní, neboť byla učiněna nikoli po zjištění ztráty peněz, ale až následně a byla hodnocena jako věrohodná.

Obdobná situace je i u bodu 2 napadeného rozsudku, kdy sám obžalovaný přiznal již v přípravném řízení, že když si peníze od Ing. A. B. půjčoval, by ve finanční tísní, kdy rafinovaně si obžalovaný vytvořil původní půjčkou a jejím následným brzkým vrácením vyvolal důvěru na straně poškozené, ačkoli v inkriminované době nebyl nikde zaměstnán a ani nikterak nepodnikal a neměl zdroj příjmů. Už tento jeho postup svědčí o podvodnosti jeho jednání.

Pokud jde o bod 3 napadeného rozsudku, je třeba zdůraznit, že kalendář, na kterém se nacházel otisk prstu obžalovaného, překrýval trezor obsahující předmětnou finanční částku a otisk nezbytně tedy svědčí o tom, že se obžalovaný tohoto kalendáře musel dotýkat. Skutečnost, jestli si Ing. B. event. její dcera samy půjčovaly menší částky z hotovosti předmětné benzínové stanice, které následně vracely, nemůže ještě znevěhodnotit jejich výpovědi o ztrátě předmětné částky z trezoru. Nelze pak ani pominout, že tato situace dne 21.11.2004 navazovala na předchozí jednání obžalovaného, kdy si od Ing. A. B. půjčil peníze, které jí nevrátil a vina obžalovaného je i v tomto bodě prokázána bez důvodných pochybností, rovněž tak jako pod bodem 4 napadeného rozsudku, kdy obžalovaný zneužil nepřítomnosti A. Š. a navštěvoval byt právě v době její nepřítomnosti.

Pokud pak jde o bod 5 napadeného rozsudku, má odvolací soud zato, že ani doplněním odvolání učiněným následně obžalovaným, nelze vinu jakkoli zpochybnit. Pokud jde o výpověď obžalovaného, má soud zato, že tato je zcela rozporována výpovědí svědka V. i D., a to bez ohledu na to, že V. potvrdil pouze předání obálky s penězi poškozeným D. právě

obžalovanému. Z obsahu výpovědí obou těchto poškozených pak nebylo možno dovodit, že by částka 400000,- Kč představovala pro oba tyto nadstandardní sumu a následný převod firmy Xxx xxx, s.r.o. na další osobu, mohl být i důsledkem právě podvodně vylákané částky ze strany obžalovaného a důkazy navrhované obžalovaným, a to účetnictví firmy by nemohly situaci jakýmkoli způsobem změnit, když bylo patrné, že ani tato částka nebyla do účetnictví zavedena. V tom smyslu by celou situaci nemohl zvrátit ani důkaz provedený výpisem z účtu obou poškozených. Soud shledal výpovědi poškozených věrohodnými bez ohledu na stav, který ve firmě měl existovat dle výpovědi obžalovaného.

Lze tedy shrnout, že odvolací soud odvolací námitky obžalovaného důvodnými neshledal. Vzhledem k tomu, že nedošlo ke změně důkazní situace ve prospěch obžalovaného ani po nově provedeném hlavním líčení, kdy již nebylo vedeno řízení proti uprchlému, nenastaly žádné důvody, proč by důkazní řízení mělo být dále doplňováno, event. i před soudem I. stupně, kdy závěry soudu o tom, že obžalovaný svým podvodným jednáním jednak vylákáním peněz způsobil škodu ve výši 900.000,- Kč a krádežemi ve výši 600.588,50 Kč, jsou dle názoru odvolacího soudu naprosto nesporné. Nelze pak ani pominout to, že jednotlivá jednání na sebe navazují jak časově tak i fakticky souvisí i se způsobem provedení jednotlivých krádeží či podvodů vůči poškozeným osobám a tuto souvislost rovněž nelze v žádném případě pominout.

Ze všech těchto důvodů tedy shledal odvolací soud odvolání obžalovaného nedůvodným. Má rovněž zato, že soud I. stupně nepochybil v odsuzující části předmětného rozsudku ani ve výroku o náhradách škody vůči K. D., společnosti Xxx, s.r.o. a Ing. A. B. ani v postupu podle § 229 odst. 2 tr. řádu, kdy odkázal K. D. se zbytkem jejího nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškození se řádně a včas připojili k trestnímu řízení a jejich nároky byly uplatněny řádně.

Rovněž pak je ještě třeba zdůraznit, jak již bylo shora uvedeno, že trest, který je obžalovanému ukládán, je trestem úhrnným, ve smyslu ust. § 35 odst. 1 tr. zákona. Soud nepominul ani osobu obžalovaného, který je v podstatě pokud jde o tr. čin podvodu nepochybně již speciálním recidivistou a trest mu je ukládán v podstatě v dolní polovině zákonné trestní sazby, kdy nezbylo než za splnění zákonných podmínek uvedených v § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařadit jmenovaného do věznice s ostrahou, neboť je odsuzován pro úmyslné tr. činy k trestu odnětí svobody ve výměře převyšující tři roky. V tomto smyslu nesvědčí ve prospěch obžalovaného ani ust. trestního zákoníku účinného od 1.1.2010 č. 40/2009 Sb.

Ze všech těchto důvodů tedy bylo rozhodnuto tak, jak shora uvedeno, kdy návrhy na doplnění dokazování před odvolacím soudem byly předem zamítnuty a zrušen byl toliko nesprávný zprošťující výrok soudu I. stupně a výrok o náhradě škody na tento výrok navazující. V rozsahu zrušení pak byla věc vrácena soudu I. stupně, jak bylo shora uvedeno, avšak jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn za současného zamítnutí odvolání obžalovaného, kdy odvolání státního zástupce bylo v podstatě vyhověno.

Poučení: Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný. Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – 1) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 7. října 2010

JUDr. Hana Hubáčková
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :
Martina Šibová